

Panun rakinoita

Terveisiä Haapavedeltä!

"Oli kaunis kesäilta", vois lauleskella, kun muistelen Haapavedellä viettämäni viikonvaihdetta, jonka ainoa pettymys oli se, että en omakohtaisesti ehtinyt nähdä niitä uljaita joutsenia, joiden sunnuntaiamuna kerrottiin kunnioittaneen kirkonkylää läsnäolollaan, arvatenkin aavistaen, että siellä suoritettiin paraikaa korkea-arvoista piispantarkastusta.

Näitä kuningaslintuja — ellen sanoisi kuningatar! — pesii saloseuduilla Osmangissa ja Ainallis, joka viimeainittu järvi muuten lienee Suomenmaan ainakin toiseksi linturikkain järvi.

Lauantai-iltana souteli Haapavettä kuitenkin vain yksi yksinäinen venemies, muudan kaupunkilainen tunteva nimen Panu, joka, siellä kesäillan haikeutta haaveili. Tutustuin nim. ensimmäistä kertaa muutakin kuin läpikulussa Haapaveden

kauniiseen kirkonkylään ja halusin nähdä sen myös vesiltä, ulkopuolelta oman itsensä. Jos oli edustava näköala kortteeri-paikkani Koskelan portailta yli ja sivuitse kirkon veden yli vievälle siltojen ja saarien muodostamalle kannakselle, jonne laskeva aurinko valoi värejään niin vähintään yhtä viehättävänä kohosi kirkonkylä järveltä päin nähtynä kesäillan taivasta kohden. Juuri lehteen puhjenneet koivut kuvastelivat itseään yhdessä valkean tapulin ja kirkon kanssa rantavedessä, kylän talot, monet upean punatiilikattosina, kohosivat tämän näkymän yläpuolella ja illan violetti väri valoi koko todella uljaan ja vauraan tuntuiseen kylämaiseen satumaista loistetta.

Kulunut viikko oli kirkolla eletty urheiluviikon merkeissä, sillä kunnantalon suojat oli täyttänyt ympäri läänin koottu nuorekkaitten urheilijain joukko, joka samalla oli saanut vie-

tää ihanteellisen kesäloman jo ennen kesää. SVUL:n Oulun piirin murtomaajuoksumestaruuskilpailut sunnuntaina päättivät tämän viikon ohjelman onnistuneesti. Haapavesi on piirimme parhaita urheilupitäjiä jo vanhastaan ja tällä hetkellä siellä toiminta vain entisestään monipuolistuu. Ja mikä on tälle rintamalla merkityksellisintä: uusi urheilukenttäosakeyhtiö on aloittanut toimintansa ja kuluneella viikolla pidettiin jo ensimmäiset kenttätalkoot. Huomioiden jo yksistään Haapaveden merkityksen opinkeskuksena on läällä kentällä oleva suuri merkitys nuorisolle.

Kuten jo tuli mainittua pidettiin läuantaista maanantaihin Haapavedellä piispantarkastus, jonka toimitti tuomiorovasti Väinö Helle asessori T. Kajan seuranaan. Kirkkana sunnuntaiamupäivänä istuskelin vanhassa kirkossa ja kuuntelin keskustelua, joka käytiin toisaalta tarkastajien, toisaalta lääninrovasti Sariolan ja seurakunnan luottamusmiesten välillä. Tyytyväinen oli seurakunta paimeneensa, kuten odottaa sopikin, eikö ollut valittamista tarkastajillakaan.

Illalla istuskelin taas nuorisoseurantalossa, missä urheilujuhla lopettiin toverillisen ja kaikin puolin ehyen tunnelman vallitessa. Tuuheapartaisena myhäili illanistujille Pasi Jääskeläisen suusikokoinen valokuva ikkunaseinämällä. Niin, Pasi ja Haapaveden kuoro- ja lauluharrastukset! Hyvän kuvan niistä antoivat tuonkin illan kuulumat. Haapaveden nuorisoseura ja sen sekakuoro, jonka perustamisvaiheissa Pasilla on ratkaiseva osuus, viettää huomenna 50-vuotisjuhlaansa, minä merkkitapauksen johdosta liitän kiitoksiin viimeisistä vilpittömät onniteluni. Täällä kaupungissa juhlitaan totisesti nuorempiakin kuoroja! Juhliva kuoro valmistautuu muuten Helsingin-matkaan sekini, nyt helmluntaiksi, joten onnea vain sillekin matkalle. Ja kesempänä, heinäkuun alussa, vietetään kirkolla sitten suuria laulu- ja soittojuhla, joista kohu jo aikaa on kirjinyt näillekin maille. Rakennettu oli jo ns. talon pihaan uusi lava paviljongin eteen. Puunpuhtaana se siinä varroskeli kait juhlamaaliaan ja juhlaalalajiaan. . .